

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2011968

van 4 mei 2017

Opposant: Vergeer Holding B.V.

Reewal 18
2811 PT Reeuwijk
Nederland

Gemachtigde: Kneppelhout & Korthals N.V.

Willemswerf, Boompjes 40
3011 XB Rotterdam
Nederland

Ingeroepen recht 1: Benelux inschrijving 753110

BACKARELLA

Ingeroepen recht 2: Benelux inschrijving 493631

KASARELLA

Ingeroepen recht 3: Benelux inschrijving 701880

PARMARELLA

tegen

Verweerder: VDW Food Bvba

Kloosterstraat 8
3640 Kinrooi
België

Gemachtigde: TRIP Advocaten & Notarissen

Hereweg 93
9721 AA Groningen
Nederland

Betwiste merk: **Benelux depot 1327393**

GOUDARELLA

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 24 februari 2016 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het woordmerk "GOUDARELLA" voor waren in klasse 29. Het depot is onder nummer 1327393 in behandeling genomen en gepubliceerd op 17 maart 2016.

2. Op 14 mei 2016 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op de volgende eerdere inschrijvingen:

- Benelux inschrijving 753110 van het woordmerk BACKARELLA, ingediend op 2 april 2004 en ingeschreven op 10 augustus 2004 voor waren in klasse 29;
- Benelux inschrijving 493631 van het gecombineerde woord-/beeldmerk **KASARELLA**, ingediend op 30 januari 1991 en ingeschreven voor waren in klasse 29;
- Benelux inschrijving 701880 van het woordmerk PARMARELLA, ingediend op 3 mei 2001 en ingeschreven op 26 maart 2002 voor waren in klasse 29.

3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van de ingeroepen rechten.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren van de ingeroepen rechten.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en door het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") ter kennis gebracht van partijen op 18 mei 2016. In de loop van de administratieve fase van de procedure hebben beide partijen argumenten ingediend. De procedure verliep conform de daaraan gestelde eisen in het BVIE en het bijbehorende uitvoeringsreglement (hierna: "UR"). De administratieve fase is afgerond op 21 november 2016.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

8. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten van de merken in kwestie.

A. Argumenten opposant

9. Opposant stelt dat hij gespecialiseerd is in het rijpen, versnijden en verpakken van kaas. Sinds geruime tijd brengt hij een aantal geraspte kaassoorten op de markt onder de merken BACKARELLA, KASARELLA en PARMARELLA. Opposant maakt stukken over die de verpakkingen van de ingeroepen merken weergeven. De ingeroepen merken worden als seriemerken gebruikt en als zodanig op de markt gebracht. Verweerder is eveneens een onderneming gespecialiseerd in kaas. Volgens zijn website gebruikt hij het bestreden teken ook voor geraspte kaas. Opposant stelt dat beide partijen dus actief zijn binnen dezelfde branche en dat de betwiste tekens gebruikt worden voor precies dezelfde specifieke categorie van kaasproducten, namelijk geraspte kaassoorten.

10. Wat de vergelijking van de tekens betreft, geeft opposant aan dat geen van de ingeroepen merken een betekenis heeft. Het bestreden teken heeft evenmin een zelfstandige betekenis. Wel bevat het teken het element GOUDA dat voor iedere consument een herkenbare betekenis heeft. Het tweede bestanddeel RELLA heeft verder helemaal geen betekenis. Omdat het element GOUDA beschrijvend is, tenminste naar kenmerken van het product verwijst (vooral bij gebruik in combinatie met kaasproducten), is dit bestanddeel niet onderscheidend, aldus opposant. De consument zal dan ook meer aandacht schenken aan het bestanddeel RELLA op het eind en het is derhalve het meest dominante bestanddeel van het bestreden teken. Ook de ingeroepen merken bevatten in het eerste bestanddeel woorden die indirect verwijzen naar kaas/voeding/koken, met name BACK (om te bakken), KASA (kaas voor thuis) en PARMA (verwijzing naar Parmezaanse kaas). Het element RELLA heeft ook hier geen betekenis waardoor het ook meer onderscheidend vermogen toekomt. Visueel stemmen de tekens in hoge mate overeen volgens opposant. Het dominante bestanddeel, RELLA, wordt immers telkens identiek hernomen. De laatste zes letters ARELLA zijn steeds identiek. Auditief stemmen de tekens ook in hoge mate overeen. De tekens bestaan allemaal uit vier lettergrepen. De uitspraak van de laatste twee lettergrepen van de tekens is telkens identiek REL-LA. Het klankbeeld van de tweede lettergreep van de tekens stemt ook telkens overeen. Verder stemmen de tekens ook begripsmatig in hoge mate overeen. Alle tekens bestaan uit een eerste component die verwijst (direct of indirect) naar kaas/voeding/koken, gevolgd door RELLA.

11. Volgens opposant zijn de waren van verweerder identiek, dan wel in hoge mate soortgelijk aan de waren van de ingeroepen merken.

12. Het in aanmerking komend publiek betreft in dit geval de gewone consument met een gemiddeld aandachtsniveau. Het kopen van de betreffende waren betreft de alledaagse boodschappen. Wat het onderscheidend vermogen van de ingeroepen merken betreft, stelt opposant dat ze ab initio onderscheidend zijn. Daarbij komt het bestanddeel ARELLA meer onderscheidend vermogen toe dan de respectievelijke eerste bestanddelen. Nu de ingeroepen merken en met name het element ARELLA sterk onderscheidend zijn, zal daar ook de meeste aandacht op gevestigd worden. Om die reden zal een gelijkenis met juist het bestanddeel ARELLA eerder tot verwarring leiden.

13. Opposant stelt nog dat hij de ingeroepen merken gebruikt als seriemerken. Uit zijn overgemaakte stukken moet blijken dat de merken gebruikt worden voor geraspte kaas, dat er een logica zit achter het gebruik van de merken als seriemerken voor verschillende kaassoorten, dat de lay-out van de verpakking van alle drie de producten identiek is en dat ieder merk een eigen kleur op de verpakking heeft. Opposant meent dan ook te hebben aangetoond dat de ingeroepen merken in gebruik zijn en de kenmerken bezitten waardoor ze in verband kunnen gebracht worden met de serie. Bijgevolg

dient aan de ingeroepen rechten een ruimere beschermingsomvang toe te komen en zal ook sneller verwarringsgevaar moeten aangenomen worden. Als bijzondere omstandigheid merkt opposant verder nog op dat de waren zodanig identiek zijn (kaas in de categorie van geraspte kaassoorten in vierkante verpakkingen) dat de consument ongetwijfeld de merken naast elkaar zal vergelijken (niet alleen in de supermarkten, maar ook algemeen in winkels waar voedingsmiddelen worden verkocht). Hierdoor is het gevaar op verwarring nog groter. Ook is de registratie en het gebruik van de verwijzing naar het woordelement GOUDA misleidend ten opzichte van de aard en de herkomst van het aangeboden product, met name geraspte Mozzarella kaas, dit nog los van het feit dat GOUDA een beschermde geografische aanduiding is en de registratie ervan, ook als onderdeel, niet toegestaan is.

14. Om deze redenen besluit opposant dat er in casu sprake is van verwarringsgevaar tussen de ingeroepen merken en het bestreden teken. Hij verzoekt het Bureau dan ook de oppositie toe te wijzen, de inschrijving van het bestreden teken te weigeren en verweerder te verwijzen in de kosten.

B. Argumenten verweerder

15. Verweerder stelt eerst dat de moeder van alle *(R)ELLA kazen, Mozzarella is. Hij stelt dat er vele variaties bestaan op Mozzarella. Een zoekopdracht *RELLA in klasse 29 in het Benelux merkenregister geeft namelijk 124 zoekresultaten die betrekking hebben op melk en zuivelproducten en kaas. Daarnaast bestaan er volgens verweerder ook nog vervallen merken, niet geregistreerde tekens, merken en tekens uit andere registers. Uit deze voorbeelden vloeit voort dat de toevoeging RELLA voor melkproducten, inclusief kaas, bepaald gebruikelijk te noemen is. Gelet op de aanzienlijke hoeveelheid tekens met RELLA komt de nadruk aldus verweerder juist meer te liggen op het voorliggende woord. Bijgevolg is er van visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis geen sprake, aldus verweerder.

16. Dat er ook in de praktijk geen sprake is van verwarring blijkt uit het feit dat Goudarella reeds gedurende ongeveer 15 jaar door verweerder op de markt wordt gebracht, zonder dat ooit enige verwarring is gebleken. Bij wijze van illustratie legt hij een aantal facturen vanaf 2001 over, alsmede een screenprint van zijn website uit 2002.

17. Verweerder besluit dan ook dat de oppositie derhalve dient afgewezen te worden en dat opposant in de kosten dient te worden verwezen.

III. BESLISSING

A.1 Verwarringsgevaar

18. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

19. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke

of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan.”

20. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: “Richtlijn”) dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

21. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

22. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

23. In eerste instantie zal hierna de Benelux inschrijving 701880 PARMARELLA worden behandeld.

24. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
PARMARELLA	GOUDARELLA

Begripsmatige vergelijking

25. Hoewel de gemiddelde consument een merk gewoonlijk als een geheel waarneemt en niet let op de verschillende details ervan (GEU, arrest Lloyd, reeds aangehaald), neemt dit niet weg dat een consument die een woordteken waarneemt, dat teken zal ontleden in woordelementen die voor hem een concrete betekenis hebben of die gelijken op woorden die hij al kent (zie GEU, arrest Respicur, T-256/04, 13 februari 2007; arrest Aturion, T-146/06, 13 februari 2008 en arrest Galvalloy, T-189/05, 14 februari 2008). Het Bureau is van oordeel dat het in aanmerking komend publiek de tekens op zal splitsen in respectievelijk PARMA-RELLA en GOUDA-RELLA.

26. Het publiek zal over het algemeen het beschrijvende bestanddeel van een samengesteld merk niet als het onderscheidende en dominerende bestanddeel van de door dit merk gewekte totaalindruk ervaren (GEU, Budmen, T-129/01, 3 juli 2003). De elementen PARMA en GOUDA zullen worden opgevat als een verwijzing naar de gelijknamige steden in Italië (Parma) en Nederland (Gouda). Dit eens te meer nu de betrokken tekens gebruikt worden voor kaasproducten en deze steden net gekend zijn voor de productie van kaas. Bijgevolg zullen deze elementen niet worden opgevat als het onderscheidende en dominerende bestanddeel in de door merk en teken opgeroepen totaalindruk. Aan het element RELLA zal geen betekenis worden toegekend en dit element zal dan ook worden opgevat als het onderscheidende element van merk en teken.

27. Het Bureau is van oordeel dat de tekens begripsmatig in zekere mate overeenstemmen nu de elementen PARMA en GOUDA in de gegeven combinatie ook eenzelfde connotatie hebben, namelijk een geografische aanduiding (bekende "kaasstad").

Visuele vergelijking

28. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk bestaande uit tien letters, te weten PARMARELLA. Het bestreden teken is eveneens een zuiver woordmerk dat ook bestaat uit tien letters, namelijk GOUDARELLA.

29. In het algemeen zal de consument meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (zie in die zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004), maar zoals hierboven reeds opgemerkt, is dit eerste deel bij beide tekens beschrijvend en wordt dus de aandacht getrokken door het tweede deel. Dit tweede deel, RELLA, is in merk en teken identiek. Daarenboven eindigen het eerste deel in merk en teken ook nog allebei op de letter A. De laatste zes letters zijn dus identiek.

30. Het Bureau is van oordeel dat er een zekere mate van visuele overeenstemming bestaat tussen de tekens.

Auditieve vergelijking

31. Beide tekens zijn even lang (ze tellen tien letters) en ze worden ook allebei uitgesproken in vier lettergrepen, respectievelijk PAR-MA-REL-LA en GOU-DA-REL-LA.

32. Auditief stemmen de tekens overeen nu de uitspraak van de derde en vierde lettergreep identiek is, alsook de eindklank van de tweede lettergreep, A. Verder stemmen de tekens ook overeen qua ritme en structuur. De tekens verschillen wat betreft de uitspraak van hun eerste lettergreep en de eerste letter van de tweede lettergreep.

33. Het Bureau is van oordeel dat de tekens in auditief opzicht in zekere mate overeenstemmen.

Conclusie

34. Het Bureau besluit dat de tekens begripsmatig, visueel en auditief in zekere mate overeenstemmen.

Vergelijking van de waren

35. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

36. Bij vergelijking van de waren van het ingeroepen recht en de waren waartegen de oppositie is gericht, worden de waren in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

37. De te vergelijken waren zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
KI 29 Kaas en kaasproducten.	KI 29 Kaas; kaasmengsels; geraspte kaas; mengsel van geraspte kaas met geraspte mozzarella.

38. De waren "kaas" komen *expressis verbis* voor bij merk en teken en zijn derhalve identiek.

39. De waren "kaasmengsels; geraspte kaas; mengsel van geraspte kaas met geraspte mozzarella" van verweerder zijn identiek aan de waren "kaas en kaasproducten" van opposant. Al de waren van verweerder zijn kaasproducten. Wanneer de waren van het ingeroepen recht deze van het bestreden teken omvatten, worden deze waren beschouwd als identiek (GEU, Hell, T-522/10, 17 januari 2012).

Conclusie

40. De waren in kwestie zijn identiek.

A.3 Globale beoordeling

41. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

42. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). Voor de waren in onderhavige oppositie geldt dat het gebruikelijke consumptiegoederen betreft, waardoor het aandachtsniveau van de consument van een gemiddeld niveau zal zijn.

43. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd).

44. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). In casu is het ingeroepen recht in zijn totaalindruk niet beschrijvend voor de betrokken waren en heeft het dus van huis uit een normaal onderscheidend vermogen.

45. Gezien de mate van overeenstemming tussen de tekens is het Bureau van oordeel dat het publiek kan menen dat de identiek bevonden waren in kwestie afkomstig kunnen zijn van dezelfde, dan wel economisch verbonden ondernemingen.

B. Overige factoren

46. Met het feitelijke gebruik van de betrokken tekens (zie punten 9 en 13) kan in het kader van een oppositieprocedure geen rekening worden gehouden, aangezien de vergelijking van de tekens uitsluitend plaatsvindt op basis van de registergegevens.

47. Opposant stelt nog dat de registratie en het gebruik van de verwijzing naar het wordelement GOUDA misleidend zou zijn ten opzichte van de aard en de herkomst van het aangeboden product, alsook dat GOUDA een beschermde geografische aanduiding is en de registratie ervan, ook als onderdeel, niet toegestaan is (zie punt 13). Het Bureau benadrukt dat de oppositieprocedure is bedoeld om op een snelle en eenvoudige manier (potentiële) conflicten tussen merkhouders op te lossen. Deze procedure is daarom beperkt tot specifieke gronden, namelijk die van artikel 2.14 jo 2.3 lid 1 sub a en b BVIE. De toepasselijkheid van deze artikelen wordt daarbij uitsluitend beoordeeld op basis van gegevens zoals die voorkomen in het merkenregister. Andere mogelijk bestaande gronden van verzet tegen een depot, dan wel voor verdediging daarvan kunnen in een oppositie geen rol spelen. Daarvoor dient de gang naar de rechter te worden gemaakt.

48. Verweerder merkt op dat er een groot aantal merken in het merkenregister voorkomt met de aanduiding RELLA op het einde (zie punt 15). In dit kader wijst het Bureau erop dat het weliswaar niet volledig uitgesloten is dat in bepaalde gevallen de co-existentie van oudere merken op de markt het vastgestelde gevaar voor verwarring van twee conflicterende merken vermindert. Hiermee kan echter slechts rekening worden gehouden indien de verweerder ten minste in de loop van de procedure genoegzaam heeft aangetoond dat deze co-existentie erop berust dat bij het relevante publiek geen sprake is van gevaar voor verwarring van de oudere merken waarop de verweerder zich beroept en het oudere merk van de opposant waarop die oppositie is gebaseerd, en onder het voorbehoud dat de betrokken oudere merken en de conflicterende merken identiek zijn (zie in die zin GEU, Top iX, T-57/06, 7 november 2007 ; LIFE BLOG, T- 460/07, 20 januari 2010). In casu werd niet het bewijs geleverd dat de op de markt co-existerende inschrijvingen identiek zijn.

49. Voorzover verweerder met zijn opmerking over het feit dat beide tekens reeds lange tijd en tot op heden zonder enig probleem naast elkaar hebben bestaan (zie punt 16), bedoelt te zeggen dat het ingeroepen recht inbreuk maakt op zijn eerdere recht, merkt het Bureau op dat voor een dergelijk verweer geen plaats is in een oppositieprocedure. Daarvoor dient de gang naar de rechter te worden gemaakt. Bovendien merkt het Bureau nog op dat in het kader van een oppositie slechts op grond van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE juncto artikel 2.3, sub b BVIE wordt onderzocht of er verwarring *kan*

(cursivering door het Bureau toegevoegd) ontstaan. Het is in het kader van een oppositieprocedure dan ook niet vereist dat opposant aantoont dat er daadwerkelijk verwarring is opgetreden.

C. Conclusie

50. Aangezien de oppositie reeds slaagt op basis van één van de ingeroepen rechten, dient niet meer te worden toegekomen aan de beoordeling van de andere ingeroepen rechten, noch aan de beoordeling van het argument van opposant inzake het seriemark (zie punt 13).

51. Het Bureau is van oordeel dat het in aanmerking komend publiek kan menen dat de betrokken waren afkomstig zijn van dezelfde of van economisch verbonden ondernemingen, en er aldus sprake is van gevaar voor verwarring tussen merk en teken.

IV. BESLUIT

52. De oppositie met nummer 2011968 wordt toegewezen.

53. Het Benelux depot met nummer 1327393 wordt niet ingeschreven

54. De verweerder is 1.000 euro verschuldigd aan de opposant op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR aangezien de oppositie geheel wordt toegewezen. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 4 mei 2017

Tineke Van Hoey
(rapporteur)

Diter Wuytens

Camille Janssen

Administratieve behandelaar: Rémy Kohlsaet